

LIERZANG

DEN

ERFPRINSE VAN ORANJE
EN NASSAUW

enz. enz. enz.

ERFSTADHOUDER VAN GELDERLAND, HOLLAND
EN WESTFRIESLAND, ZEELAND, UTRECHT,
FRIESLAND, OVERYSSEL,

ENZ.

OP ZYN GEBOORTEDAG

Den 8. van Lente-Maand

1748.

Toegewyd.

Te GRONINGEN,

By WARNERUS FEBFENS, Boekverkoper aan
de Boter-Markt, in Agricola, 1748.

Chara Deum soboles coclo demittitur alto.

VIRG.

(bl. i.)

LIERZANG

TER GEBOORTE

V A N

D E N

ERFPRINSE VAN ORANJE EN NASSAUW

ENZ. ENZ. ENZ.

STaak, Néerland! staak uw hygend ongeduld:
Uw wensch, der Britten bée, Germanjes hoope,
De Kristenzugt van 't Godgewyde Europe,
Ziet deeze dag, dit zalig uur, vervuld.
Een heilmaar dryft op weitze Oranjevaanen;
En juicht van mast, en vest, en torentrans:
De blydschap gaat in 's Gravenhaag ten dans
Op hofmuzyk van lieve kindertraanen.
Godt ziet ons aan: wy zien een' Frizoos Zoon,
Een steun van Batoos Staat en Georges Troon.

A

„ Daar

„ Daar ligt myn liefde in Néèrlands bakermat;
 „ Een Zoon, van mynen God voor 't Land verbeeden.
 Zoo, dunkt my, vloeit des dankb'ren FRIZOOS reden;
 Terwyl hy 't agtbaar oog, van ootmoed nat,
 Ten hemel slaet, en zugt: „ O Eeuwige Armen
 „ Van Nassauws hulpe! o hulp van Nederland!
 „ Verbonds-God! kweek, uw liefdens onderpand,
 „ Myn vrugt, om Kerke en Vryheid te beschermen!
 „ Uw hand verhief myn' stoel; Gy stelt hem vast.
 „ Van U is eere in druk, en lust in last.

„ Daar ligt myn troost, myn oog, myn levens lust,
 Zegt Eng'lands Kroonprinses en Hollands Moeder:
 „ Kus Carolyntje! kus uw' lieven Broeder!
 „ Neen wagt; myn liefde is nimmer môe gekust.
 „ Hoe zal ik U in bei myne armen streng'len
 „ O beelden van uws Vaders fier gelaat!
 „ Wen Hy voor uwen roem te velde gaat,
 „ Om lauwers met olyveblaên te meng'len.
 „ Haal verwen aan! straks zette ik Hen en My,
De Moederliefde, in eene schildery'.

„ Sus!

„Sus! fus! myn Prins! slaap Heertje vanden Haag!
 Zingt Carolyn „wy zullen famen ryen
 „Naar Scheveling, daar ik (wil't Vader lyen;
 Ai! schrei er tog niet om!) de kroon van draag.
 „Myn handje zal uw wiegeband versieren
 „Met paerlemoer, en blinkend zeegewas.
 Dus kout het Kind, en't kouten kooimt te pas,
 Wen wy den toom aan digtgedagten vieren:
 Beidt Hem de Haagfche Olymp voor zyn' Jupyn;
 Zy kan van Hollands rée de Venus zyn.

Verbeelde ik't my? hoe is't? Prinfes! gy leidt
 My naar de wiege. Ik zie, ik ken het weezen.
 Daar is een vonk uit Vaders oog te leezen;
 Hier speelt een trek van Moeders Vrindlykheid.
 Een zagt gezag, in fiere aanminnigheden
 Gedommeld, lokt myn liefde en eerbied uit.
 Groei Annaas lieveling! groei Naffauws spruit!
 Regeer, door onze wet, en uwe zeden,
 Volftrekt in ieders harte, in ruste en vrée!
 Uw dagligt breng' Saturnus heil-eeu mée!

Gy toont me, o Carolyne! Oranjes Zoon:
 Hoe zal ik voor die gunste u best bedanken?
 All'; wat uw Digter heeft, zyn hart en klanken,
 Der konst gewyd; maar 't vleijen ongewoon.
 En mag ik evenswel U iets vereeren,
 Behalven liefde en onderdanigheid,
 Die 't Néèrlands hart op tonge en daaden spreidt,
 Vergun my de eere om u een vers te leeren.
 'T gaat wel: een lachje neemt myn uitbod aan;
 En ik de liere, om hooger toon te slaen.

Triomf! Triomf! der Graven fiere Haag
 Teelt Prinzen voort, en groent in guure tyden.
 De Krygsmaand, aêrs gevloekt van ramp en lyden,
 Zy aller maanden eer! Haar schedel draag'
 In stéè van lauwerier, Oranjeblaêren!
 Zy schenkt een kroonjuweel aan Néèrlands hoed;
 Een Heldenzoon, wiens mannelyke moed
 Zyn Stam, een' Mavors Stam, zal evenaaren.
 Wees welkom blydste dag van Néèrlands Staat!
 Wat middag spelt uw schoone dageraat?

Oranje kust een' Zoon; en Batoos hoop'
 Kusse in hem overlang een teed'ren Vader!
 Bond Karels keur de zeven pylen nader;
 De Hemel hegtze vast door dierder knoop.
 Pluk Néerland! pluk dier Eensgezindheids vrugten!
 Waar van de Oranjetelg, op uwen grond
 Geschooten, reets de bloei heeft in den mond!
 Kweek haaren wasdom aan met liefdezugten!
 Zend Hemel! zend uw lievend Hofgezin
 Ter wiegewagt! Myn Frizo ligt 'er in.

Oranje kust een' Zoon. O Eeugety
 Der Vryheid! die, gehuwd aan Nassauws degen,
 By Frizo Kroon en Septer op kan weegen,
 Wat zetge Néerlands Maagd al luister by?
 Onwinbaar door dit godlyk Vryheids teken,
 Den duur van Nassauws naam, haar beukelaar,
 Ontzietze niet, op dreigend lyfsgevaar,
 De lieve Vrêc uit 's Vyands vuist te breeken.
 Zend Hemel! zend uw magtig Hofgezin
 Ter wiegewagt! haar Welvaart ligt 'er in.

(6.)

Oranje kust een' Zoon. Godsdienstigheid,
Door dezen naam ter kerker uitgetoogen,
Betreedt, in feestgewaad, met lachende oogen;
'T gezuiverd Heiligdom. De Hoop geleidt
De blanke Jezus Bruid, en schoort haar treden.
Heur Nardus ryst van 't dankend lofaltaar
Op eene zugt: „ O Levens-Vorst! bewaar
„ Het leven van den Vorst; zyn ziele; en zeden!
„ Zend Hemel! zend uw heilig Hofgezin
„ Ter wiegewagt! Myn Schuts-Heer ligt 'er in.

Oranje kust een' Zoon uit Annaas schoot.
Georg, der Britten Eere, Europes leven,
Wordt voor zyn hulpe, een Prinsegift gegeven;
Een Neef, meer waard, dan sterktens, heir, en vloot.
Georg ... maar hoe! de Zuig'ling reikt, op 't hooren
Van's Grootevaders naam (wat werkt het bloed!)
Hem, over zee, zyn handjes te gemoet;
Als wou hy mée 't gemeen vertrouwen schooren.
Zend Hemel! zend uw Eng'le Hofgezin
Ter wiegewagt! 'Er ligt een Willem in.

Oran-

Oranje kuft een' Zoon; Germanje een' Vorft;
 Die 't heilig Ryksbelang zal onderschraagen;
 Het vry Geloove op heldenarmen draagen;
 Den Duitschen Ryn, met Roversbloed bemorft,
 Ten perk en paal der Fransche kroondorft zetten,
 En, brouwtze kryg, eens toonen, dat Hy mée,
 Als Willem voor den Vyfdén Karel dêe,
 Voor de eer van Stevens kroon 't rapier durft wetten.
 Zend Hemel! zend uw Vorftlyk Hofgezin,
 Ter wiegewagt! 'er ligt een Ryks-Vorft in.

Oranje kuft een' Zoon! Oranje een' Zoon!
 Juicht Amfitrite, en alle Waterschaaren,
 Den aardbol rond, op schitterende baaren,
 In scháàu van Neerlands vlag en Waterkroon.
 All't zeevolk gaat ten rei! de golven kooken
 Door vreugdevuur; het donderend kanon
 Groet in 't Kanaal het scheepryk Albion,
 En dekt het Leliligt met sulferfmooken.
 Zend Hemel! zend uw ftrydbaar Hofgezin
 Ter wiegewagt! Myn Zeevoogd ligt 'er in.

Myn

Myn Heirvoogd mée! roept Veldheer en Soldaat,
 En zweert Hem hulde en trouw by Frizoos stander.
 Myn lust en rust! roept ieder Nederlander,
 Dien't algemeen belang ter harten gaat.
 Hoe moogt gy dan uwe Adelaare wicken,
 Myn Groningen! verheugd slaên tegens een;
 En, daar U's Vaders ligt zoo lang bescheen,
 Den Zoon begroeten in zyn uchtend krieken?
 Zend Hemel! zend uw eeuwig Hofgezin
 Ter wiegewagt! myn Erfvoogd ligge'er in!

L. T R I P,

³
 17—48.
 10.